

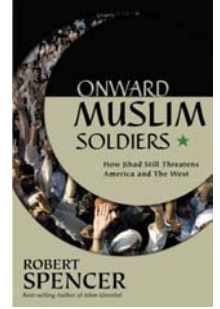
Kitap Tanıtımı ve Tenkitler

Onward Muslim Soldiers: How Jihad Still Threatens America and the West, Robert Spencer,

Washington, Regnery Publishing, 2002. 352 s.

11 Eylül saldırılarından sonra batı toplumu, özellikle Amerikan halkı yeni bir İslam tanımlamasıyla karşılaşmışlardır. Oliver Roy'un politik İslam'ın iflas ettiğini ilan etmesinden beri batı, İslamı politik ve kültürel İslam olmak üzere iki farklı şekilde algılamaktaydı. Politik İslam ve buna bağlı dinsel söylemler Kur'an'ın kaba, yanlış ve radikal yorumlarıydı. Bu İslam anlayışı sürekli bir tehdit unsuru olarak görülmüş ve bu tehdidin engellenmesine çalışılmıştır. İkinci anlayış ise, radikal ve politik İslamcıların olumsuz imajının aksine, İslamın barışçı bir din olduğuna ilişkindir. İslam sadece ritüelleri ile yaşanıp politik söylemlere gerekçe olmadığı sürece postmodern dünyanın evrensel kültür çeşitliliğinden birisi olarak hoş görülmüştür.

Ancak 11 Eylül saldırıları batıda yeni bir İslam tanımlaması gereğini doğurmuştur. Batıyı tehdit eden İslam artık Kur'an'ın kaba ve radikal yorumunu takip eden politik İslamcılar değil İslamın doğrudan kendisidir. Politik ve kültürel olmak üzere İslam teolojisi batı için bir tehdit unsurudur. Batıyı tehdit eden İslamın radikalizmi

MİLEL VE NİHAL

inanç, kültür ve mitoloji araştırmaları dergisi
yıl 1 sayı 2 Haziran 2004

değil, teolojisinin dayandığı kutsal metin ve referanslarıdır. Dolayısıyla İslam teolojisine ve kutsal metinlerine inanan bütün Müslümanlar batı için bir tehdit ve tehlikedir. Bu durumda Müslümanlar tehlike oluşturmamaları için gözetim altında tutulmalıdırlar. Amerika Birleşik Devletler ve müttefikleri politik Müslümanları dizginleme ve cezalandırma misyonunu Tanrı'dan aldıklarını ima edecek kadar ileri gitmektedir. Hatta George W. Bush Amerika ve müttefiklerinin İslam ülkeleri üzerindeki askeri operasyonlarını “yanlışlıkla” da olsa haçlı seferi olarak nitelemiştir.

Amerikan merkezli bu politika medya desteğini gerektirmekteydi. Enformatik manipülasyonlar bu politikanın neden olacağı şiddet ve adaletsizlik görüntülerinin azaltılmasında katkısı olacaktır. Böylece İslamın bir terör dini olduğu, Müslümanların da potansiyel terorist oldukları özellikle batı toplumu içinde yayılması gerekmiştir. İşte Robert Spencer'in *Onward Muslim Soldiers*'i Amerika'nın İslam karşıtı politikasına gerekçe üretmek ve batı toplumlarını bu politika doğrultusunda manipule etmek için kaleme alınmış güzel bir örnektir. Kitap, fundamental Müslüman grupların güçlerini İslamın teolojik merkezinden aldığı temel argümanına dayanmaktadır. Dolayısıyla Müslümanlar batıya karşı terorist eylemlerine kılıf uydurmak için “İslam teolojisini saptırmak ya da istismar etmek” zorunda değillerdir. Çünkü onların cihad anlayışı, aslında “eski zaman dininin” temel söylemidir (p. x1). İslamın cihad doktrini Müslümanların şiddetlerinin apaçık teolojik gerekçesidir. Yazar Yahudileri, Hıristiyanları ve bir dine mensup olmayan insanları Müslüman tehlikesine karşı uyarmaktadır. “Cihad her Müslümanın temel yükümlülüğüdür” (s. 5) ve “Cihad şiddeti İslam tarihinin değişmez bir gerçeğidir” (s. 10) diyen yazar, Müslümanlar cihad eğilimlerinin Kur'an ve Hadis metinlerine dayandığını dile getirmektedir.

Spencer Birleşik Devletler kadar Avrupa toplumu için de endişe etmekte ve onları da Müslüman tehlikesine karşı uyarmaktadır. Avrupa'daki Müslüman azınlıkların yeterli güce ulaştıklarında Avrupa'nın kültürel birliği ve güvenliğini önemli bir şekilde tehdit ede-

ceğini ve Avrupa'nın geleceğini tehlikeye düşüreceğini öngörmektedir. Yazar İsrail'e karşı Filistin direnişinden de şikayetçidir ve bu direnişin "Allah adına cihad" öğretisine dayandığı için terörist bir tehdit unsuru olduğunu düşünmektedir. Bu şekilde, Amerika'nın İslam karşıtı politikalarının başarısı için Avrupa ile Yahudilerin ittifakını da güçlendirmek istenmektedir.

Yazar, Amerika ve müttefiklerinin Irak savaşı sürecinde Türkiye ile olan ilişkilerine de değinmektedir. Bu süreçte "Türkiye müttefikliği ile İslam arasında kalmış ve İslamı tercih etmiştir" (s.111). Türkiye ile ilgili değerlendirmesinde yazar, Rumların bu ülkeden sürüldüğünü ve Ermenilerin soykırımı uğradığını dile getirerek Türkiye'nin Müslüman olmayanlara karşı tarihsel bir tepkisinin olduğunu ima etmektedir. Bu şekilde Türkiye de, yazarın kitabı boyunca dile getirdiği politik İslamcılara karşı mücadele etme projesinde yer alan muhtemel hedefler arasına sokulmaktadır.

Kitabının son bölümünde Spencer, Müslümanlara karşı "nihai savaş"ta zafer kazanmak için bazı önerilerde bulunmaktadır. İslam öğretilerinin batıya karşı doğrudan bir tehdit oluşturduğunu doğrulamak için "vurdum duymazlığa son verilerek radikal İslam tehdidinin doğası iyi kavranmalıdır". İşbirliği yapılan devletlerin şer'i hukuku uygulayanlarıyla uluslar arası ilişkilere son verilmelidir (s. 290). Birleşik Devletler'deki camiler, vatana ihaneti gerektiren İslam öğretilerinin engellenmesi için denetlenmelidir (s. 291). Müslüman göçmenler üzerindeki denetimler sıkılaştırılmalıdır. Müslüman göçmenler "anayasada sıralanan Amerikan idealleri doğrultusunda" asimile olmaya ikna edilmelidir (s. 298). Amerikan vatandaşı olmak isteyen herhangi bir Müslüman "hoşgörü, düşünce özgürlüğü, cumhuriyet idaresi ve seküler hukuk gibi batı ideallerini" kabul etmelidir. Birleşik Devletler'de ve diğer ülkelerde ılımlı İslam anlayışı cesaretlendirilmelidir (s. 299). Spencer, Council on American Islamic Relation (CAIR) gibi ılımlı Müslüman toplulukların "Birleşik Devletler'de ve diğer ülkelerdeki Müslüman grupların radikal cihat anlayışlarına karşı koymak için" çaba harcamamakla suçlamaktadır (s. 50). İlimli Müslümanlar, yazarın mürted İbni Varrak'tan yaptığı alıntı ile "şiddetin çoğalıp yaygınlaşmasında

Kur'an'ın rolünün olduğunu kabul etmeleri" için ikna edilmelidir. Müslümanlar Kur'an'ın "ahlaki, tarihi ve bilimsel açıdan çok önemli hatalar içeren insani bir metin" olarak görmeye ikna edilmelidir (s. 302). İslam "kapsamlı ve evrensel bir reforma" tâbi tutulmalıdır. İlmli Müslümanlar şer'i hukukun BM'nin 1948 tarihli insan hakları evrensel beyannamesini ihlal ettiğini ilan etmeleri için teşvik edilmelidir (s. 304).

Spencer'in kitabı üç başlıkta özetlenebilir: Birincisi, İslam'ın, kutsal metinleri terör üreten bir din olarak tanımlanması. İkincisi, Birleşik Devletler'in Müslüman ülkelere yönelik askeri operasyonlarının meşrulaştırılması. Çünkü yazarın kitabında görünen temel misyonu, Amerika'nın Müslüman topraklara yönelik askeri politikalarına dinsel gerekçelerini sağlamaya çalışmaktadır. Son olarak, batı toplumu içinde korku ve endişe yayarak Müslümanlara karşı kıskırtmak. Böylece Amerika'nın kontrolü dışındaki Müslümanlar batı için tehdit ve tehlike oluşturduğundan teolojik İslam ve bu dinin bağluları baskı altında tutulmaları düşünülmektedir. Spencer'in meşrulaştırdığı Amerikan politikası paranoyak bir fobiye dönüşmektedir. Yazar'ın bu tehlikeli girişimi bir din savaşına sebep olacak pekçok tahrikler içermekte ve sanki Armageddon Savaşı'nı hazırlamaktadır. Ayrıca Yazarın "ilmli İslam" tanımlaması da oldukça dikkat çekicidir. İslam teolojisini şiddet ve sapkınlık içerdiğinin ilan edilmesi için ilmli Müslümanların kullanılmasını öneren yazar, Amerika tarafından Türkiye için biçilen ilmli islam ülkesi tanımlaması konusunda şüpheleri artırmaktadır. Öte yandan Spencer Guatomo ve Irak'taki insan hakları ihlalleri ve işkenceler ile BM insan hakları evrensel beyannamesi arasında ilişki kurmakta zorlanacaktır. Spencer'in bu provokatif çalışmasının batının sağduyulu halkları tarafından önemsenmemesini umarız.

Hakan OLGUN

(Arş. Gör. O.M.Ü., Sos. Bil. Enst.)

